

Наукова бібліотека СумДПУ імені А. С. Макаренка
віртуальна виставка

*«Людське життя
складається з того чим
ми заповнимо його...»*

до 85-річчя від дня народження Юрія Царика

Суми 2023

*Я вважаю, що людське життя складається
не з років, місяців, хвилин і секунд, а з того,
чим ми заповнюємо ці роки і місяці*

Юрій Царик

Сумський дисидент, письменник, лауреат обласної літературної премії імені Хвильового, він понад 20 років працював на Сумську обласну телерадіокомпанію. Закінчив філологічний факультет Сумського державного педагогічного інституту. Працював учителем у сільській школі, потім перебрався до Сум, де викладав іноземну мову в педінституті.

Твори Юрія Царика – це намагання осмислити і зрозуміти життя у різних його проявах. Автор 8 збірок, до першої увійшли гумористичні твори, потім були оповідання, повісті, притчі, новели, остання, посмертна збірка – це вірші.

Для мене, головне не кількість, а якість, я ніколи не прагнув писати легко і багато, щоб не зраджувати себе, бо чесність і порядність для мене були незрівнянно вищі, ніж відомість і популярність написаного. І я не сподіваюсь на швидкоплинність нинішнього затяжного міжчасся — бездуховного, байдужого і продажного. Воно загострює любов до життя, а значить до творчості.

Звичайно, ми не були якимсь політгуртком, ми просто були літераторами, люди творчі, чесні. І однодумці. Правда, думки наші виходили за межі стереотипів рабськи переляканого суспільства. І саме через те, всі ми стали жертвами того режиму. Бо крім талантів мали і громадську позицію...

Юрій Царик

Будинок на вул. Комсомольській, де у квартирі Ю. Царика зустрічались сумські шістдесятники (А. Семенюта, Г. Петров, М. Данько, В. Баранкін). Внизу видніється напис «Останні поети»

Місцем збору «антисовєтчиків» зазвичай були квартири, паркові зони. Найбільше відомі це «квартира Царика», що на Комсомольській 50. У квартирі на Комсомольській постійно збиралися представники творчої інтелігенції Сум, зокрема: поет Микола Данько, поет Володимир Затулівітер, поет і педагог Анатолій Семенюта, вчений-краєзнавець Геннадій Петров, літературний критик Віктор Баранкін. Це помешкання постійно перебувало під контролем КДБ, гурток періодично відвідували «сексоти», результатом стало те, що у середині 60-х Царика і Семенюту засудили за сфабрикованими справами.

Царик, Ю. М. Нетипові типи [Текст] : гумор і сатира / Ю. М. Царик. – Харків : Прапор, 1983. – 63 с.

Мені до душі, що гумор Юрія Царика – це не сміх заради сміху. Він сповнений глибокого життєвого сенсу, психологічної іронії, викривальний і не надуманий.

Олександр Вертіль

Довгі роки творчість Юрія Царика замовчувалася. Лише у 1983 році у харківському видавництві «Прапор» видається перша збірка **«Нетипові типи»**.

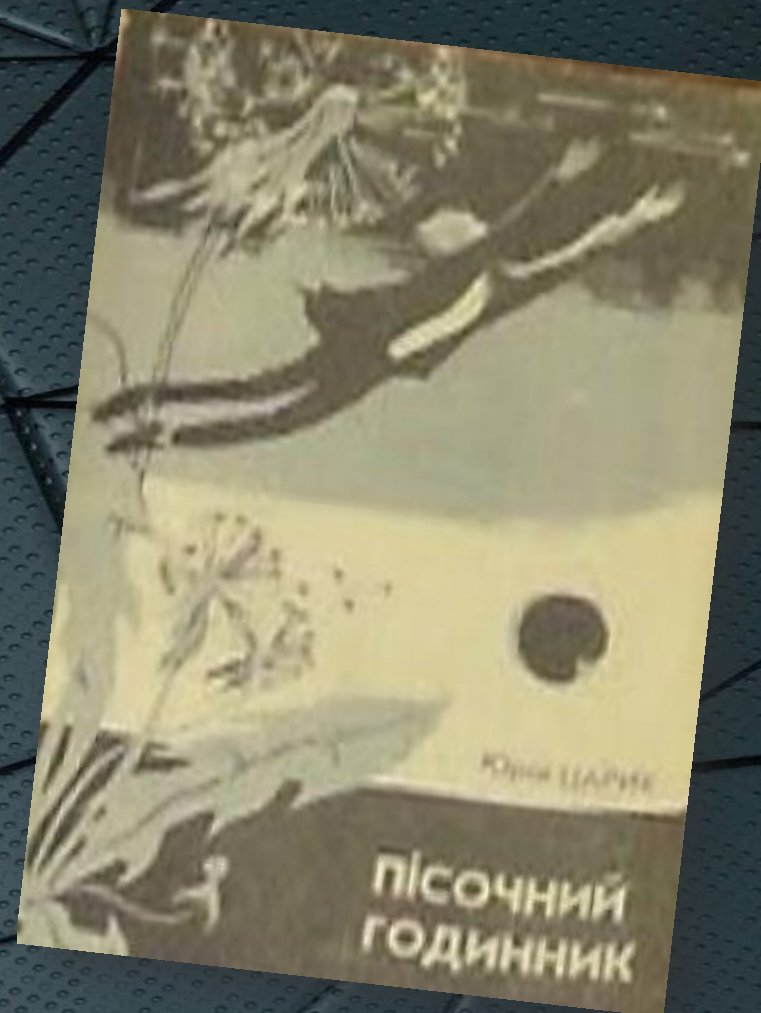

Незважаючи на високу оцінку творчості Царика видатним майстром слова, наступна збірка **«Пісочний годинник»** виходе аж через 10 років.

«Пісочний годинник» — це не тільки назва книги та одного з оповідань, це образ швидкоплинного часу, який вимірюється в автора не роками, місяцями, хвилинами, а тим, чим він наповнений.

Твори, зібрані під однією обкладинкою, виявилися доволі несхожими в першу чергу для читача, адже Ю. Царик зробив серйозну заявку як майстер психологічної прози, глибокого філософського світовідтворення, тонкої душевної пастелі...

Олександр Вертіль

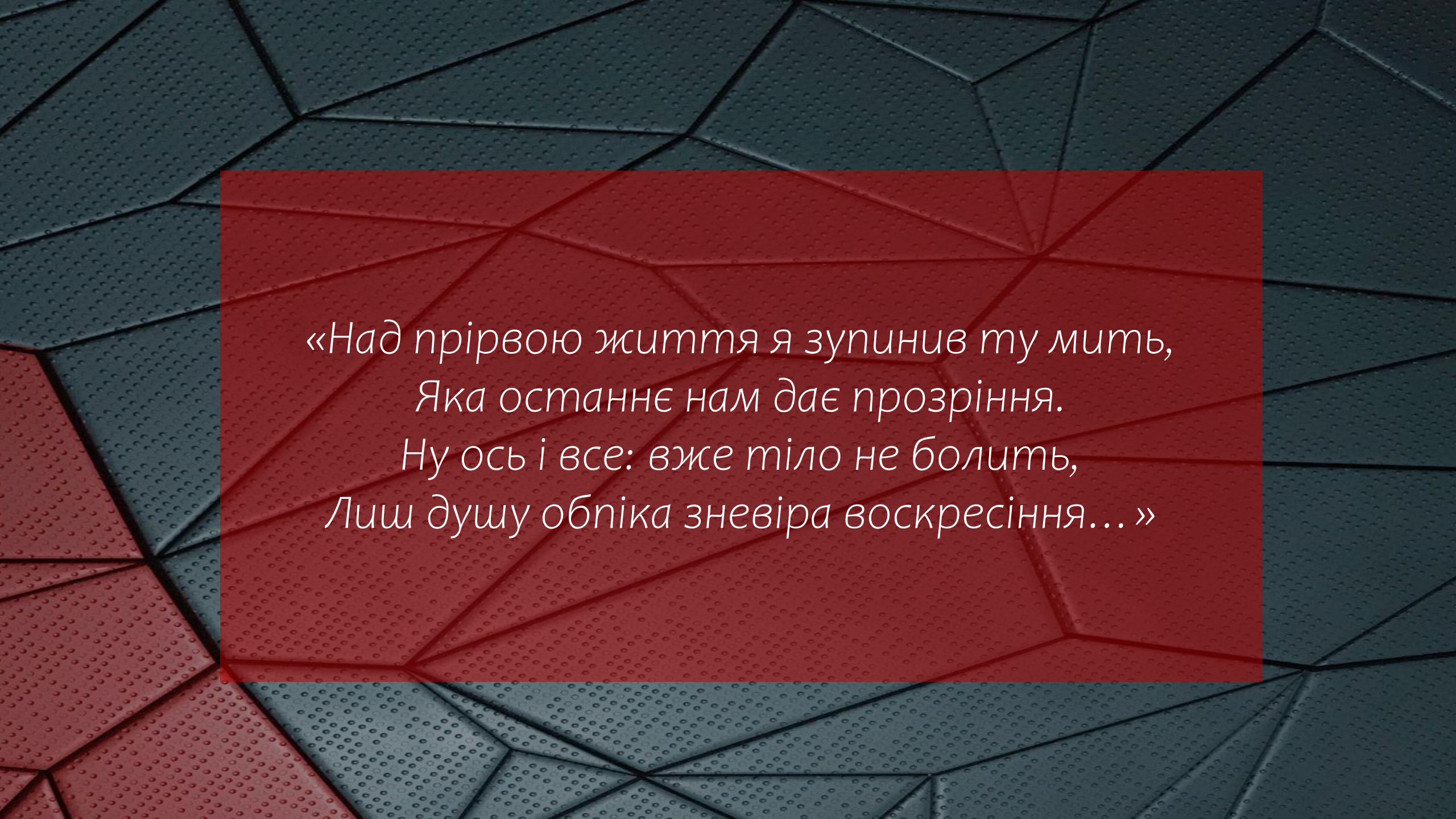
ЮРІЙ ЦАРИК

КЛАДКА
НАД
ПРІРВОЮ

Царик, Ю. М. Кладка над прірвою [Текст] : оповідання, новели / Ю. М. Царик. – Суми : Собор, 1998. – 197 с.

Проза Юрія Царика — це спроба засобами художньої мови вгледітись у довколишність і в душу людську аби осмислити, що ж насправді відбувається у глибинах свідомості, за маревом зовнішнього, в якому з віку в вік блукають люди, народи, суспільства. Жанр новели допомагає, з одного боку, зробити погляд ліричного героя більш пильним, нерозсіяним, а з іншого — з'єднати всі погляди-фрагменти в одне, в книгу, яка не може не схвилювати справжнього шанувальника літератури.

Ю. Царик удостоєний обласної літературної премії імені Миколи Хвильового за книги новел і оповідань «Кладка над прірвою» та «І німий заговорив».

«Над прірвою життя я зупинив ту мить,
Яка останнє нам дає прозріння.
Ну ось і все: вже тіло не болять,
Лиш душу обпіка зневіра воскресіння...»

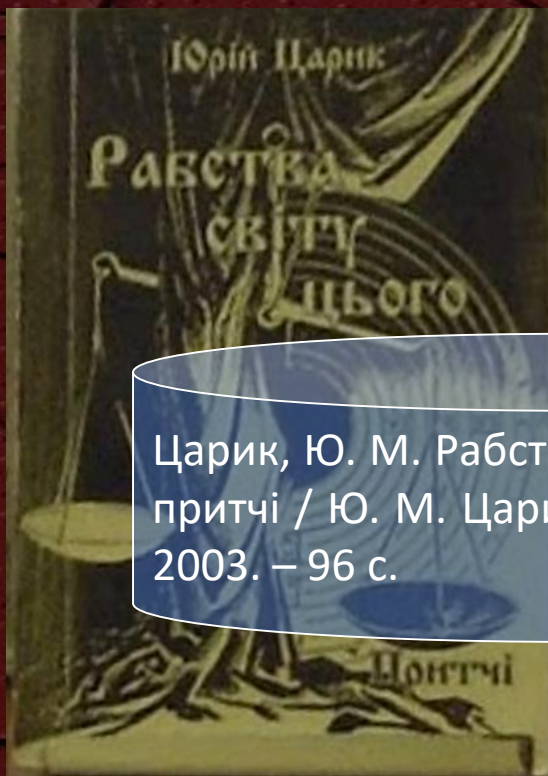
ЮРІЙ ЦАРИК

Царик, Ю. М. І німий заговорив... [Текст] / Ю. М. Царик. – Суми : Козацький вал, 2000. – 116 с.

Видання містить афоризми, етюди, психологічні новели, влучні короткі гумористичні висловлювання. Основні теми, які об'єднують ці різножанрові твори у збірку: сенс людського життя, письменник і вічність, письменник і жорстокі реалії сірих буднів.

У побудові своїх філософських концепцій автор опирається на християнські уявлення, нерідко, проте, трансформуючи їх.

Царик, Ю. М. Рабства світу цього [Текст] : притчі / Ю. М. Царик. – Суми : Корпункт, 2003. – 96 с.

«Рабства світу цього» та **«Поверніться, літа мої»** розкрили як і нові грані таланту прозаїка, так і поглибiline самозанурення у творче «Я», видобуток з нього нових чудових творів.

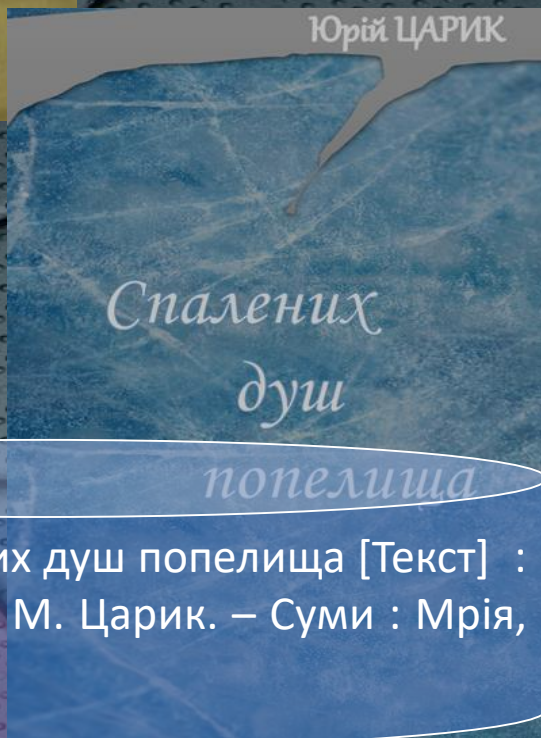
Царик, Ю. М. Поверніться, літа мої... [Текст] : спогади, песимізми про життя і творчість / Ю. М. Царик. – Суми : Мрія, 2005. – 70 с.

Для мене, головне не кількість, а якість, я ніколи не прагнув писати легко і багато, щоб не зраджувати себе, бо чесність і порядність для мене були незрівнянно вищі, ніж відомість і популярність написаного. І я не сподіваюсь на швидкоплинність нинішнього затяжного міжчасся — бездуховного, байдужого і продажного. Воно загострює любов до життя, а значить до творчості.

Юрій Царик

Царик, Ю. М. Запрягайте коні в шори [Текст] / Ю. М. Царик. – Суми : Мрія, 2007. – 248 с.

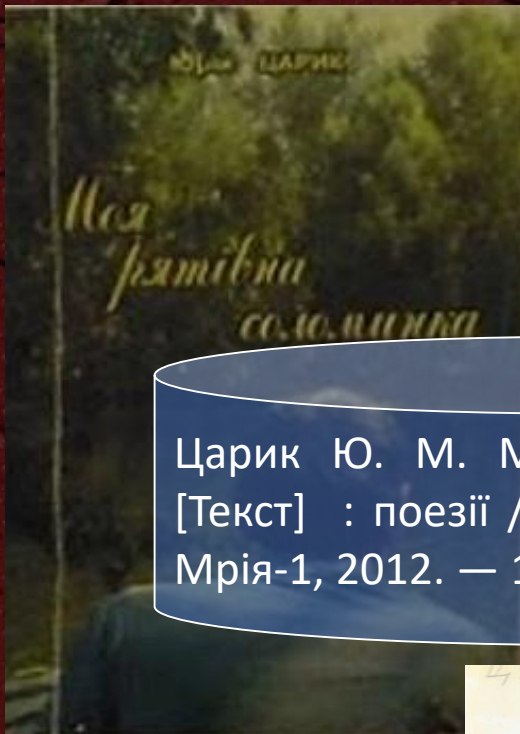

Царик, Ю. М. Спалених душ попелища [Текст] : мозаїчна повість / Ю. М. Царик. – Суми : Мрія, 2010. – 208 с.

«Запрягайте коні в шори» вийшла на світ напередодні 70-річного ювілею Юрія Царика. Як і попередні шість, книга складається з новел, оповідань, притч, спогадів про студентів-однокашників, друзів юності.

З величезною любов'ю Юрій Царик малює образ свого друга, талановитого нашого земляка Володимира Затулівітра. Нечасто зустрінеш серед тих, хто пише таку щирю повагу до творчості колеги по перу!

Книжка **«Спалених душ попелища»** відтворює передусім не зовнішній світ, в якому живе людина, а той невидимий, жорстокий і ламкий, який глибинно співіснує в ній. Виокреслюються твори про вбивчу реальність сьогодення, коли людська душа стала товаром, а підлість, продажність, бездуховність – зримими ознаками так званого цивілізованого суспільства, українського зокрема.

Царик Ю. М. Моя рятівна соломинка
[Текст] : поезії / Юрій Царик. — Суми :
Мрія-1, 2012. — 163 с.

*Він відчував себе, мабуть, прозаїком, але в душі він був
все-таки поет, тому що все краще, що ним створено –
воно поетичне, цікаве, і з точки зору поезії має
можливості існувати в цьому світі дуже довго*

Юрій Назаренко

Царик Ю. М. Прощання без прощання
[Текст] : поезії / Юрій Царик. — Суми :
Мрія, 2015. — 128 с.

*Долай книжки, як марафонський біг –
І марнота, як тьма, проясниться тобі.
Читай і думай, думай і читай
Життя – короткий і цікавий тайм.*

Люблю життя. Банально, а люблю
Усенький світ. Він менший, ніж душа.
Любов – це біль, який побуть молю,
А дні мої возлюблені спішать...

Яка безвічна в світі круговерть!
Вітри вертають ті, що вже були.
Від болю тіло нам рятує смерть...
Ну, а душа – і в вічності болить?

Царик Юрій [Текст] : прозаїк, поет, твори // Сумщина. Велика спадщина. Проза (від XX ст.) [Текст] / [авт.-упоряд.: Ю. В. П'ятаченко, О. В. Вертіль]. – [Суми] : Університетська книга, [2021]. – С. 243 – 253

Царик, Ю. Хижий блиск місяця [Текст] / Ю. Царик // Слобожанщина. Письменники Сумщини. Хрестоматія [Текст]. Вип. 22 / [упоряд.: О. Вертіль, В. Вовчанецький]. – 2-ге вид., допов. – Суми : ВВП "Мрія-1", 2017. – С. 334 – 338

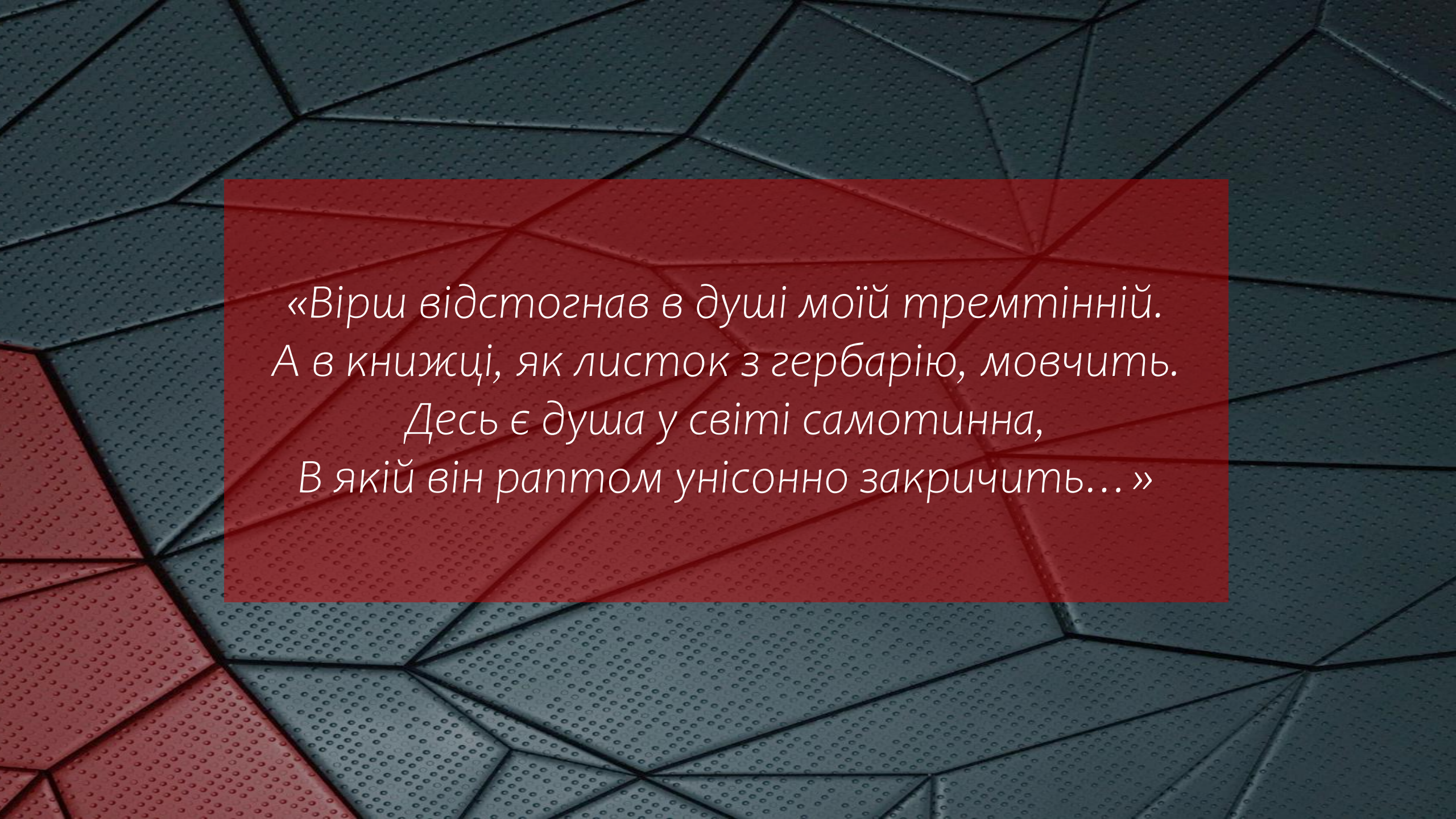
Царик, Ю. Вогонь від запальнички [Текст] : оповідання / Ю. Царик // Слобожанщина : альманах літераторів Сумщини / упоряд.: М. Данько, П. Охріменко, О. Столбін. – Суми : Мрія, 1992. – С. 22 – 32

Царик, Ю. Нещасний випадок [Текст] : оповідання / Ю. Царик // Слобожанщина : альманах літераторів Сумщини. Вип. 2 / упоряд. О. Столбін. – Суми : Мрія, 1993. – С. 62 – 68

Царик, Ю. Німі думки [Текст] : з рукопису майбутньої книги / Ю. Царик // Слобожанщина : альманах літераторів Сумщини. Вип. 5 / упоряд. О. Столбін. – Суми : Мрія, 2000. – С. 41 – 44

Царик, Ю. SIC TRANSIT GLORIA MUNDI... [Текст] : оповідання / Ю. Царик // Слобожанщина : альманах літераторів Сумщини. Вип. 3 / упоряд. О. Столбін. – Суми : Мрія-1, 1997. – С. 39 – 44

Царик, Ю. Віддзеркалення незримого [Текст] : оповідання / Ю. Царик // Слобожанщина : альманах літераторів Сумщини. Вип. 6 / упоряд. О. Столбін. – Суми : Мрія, 2000. – С. 64 – 68

«Вірш відстогнав в душі моїй тремтінній.
А в книжці, як листок з гербарію, мовчить.
Десь є душа у світі самотинна,
В якій він раптом унісонно закричить...»

ФІЛОСОФІЯ ТВОРЧОСТІ

Юрій ЦАРИК

Одного разу взнав Він демона,
який був німий. І коли демон
вийшов, німий заговорив...

Євангеліє від Луки

НІМІ ДУМКИ

З рукопису майбутньої книги

Більшість людей, проходячи свій шлях земний, дивляться під ноги, щоб не спіткнутись, і лише обранці долі зводять очі до неба і, спіткуючись, падають, аби, боляче підвівшись, знову бачити небо і до останку днів своїх із його незбагненої високості дивитися на землю, не боячись упасти.

Долаючи круті сходинки до щастя, людина, захищаючись, вважає кожну з них вершиною, а опісля виправдовується тим, що щастя завжди попереду.

Якщо люди за тисячоліття не доросли до взаємодоботи і взаємоповаги, то навчилися б, принаймні, взаємостерпіння.

Я заіхав у село своєї юності після трьох десятиліть блукань у світі і собі - і був найгостріше вражений зміною покоління, яку в місті не помічав і не лише очима, а й серцем побачив незримий, як фатум, біг часу.

Юрій

SIC TRANSIT GLORIA MUNDI

Новела

Пам'яті Миколи ДАНЬКА

Я довго блукав манаївцями - звабливо сонячними - до щастливої сліпоти - у юності, битими-перебитими - до ревматичної судини в суглобах - у зрілості, холодно-засніженими - до колючих сліз - все останнє життя, прагнув зірок крізь тернії, і одного разу, окрай неходженого путівця, жажно усвідомивши, що заблудився, спитнувся об снів очі білобородого діда.

- Встань і йди, - сказав він.
- Я знову спитнуюсь.
- І знову встанеш.
- І ще спитнуюсь.
- І ще встанеш.
- І доки ж?
- До кінця.
- Хто ти?
- неприємніючі, прошепотів я.
- Нігель, - сказав він. - Ніхто, ніщо. А ще звуть мене Хронос.
- Я стомився. І погано бачу. Не знайду дороги без поводиря.
- У людей поводири сліпі: заводять їх у безвихідь.
- Виходить, мені залишатися отут, серед промерзлого поля, між далекими обріями, куди я так і не дійшов.
- Твій шлях не той, що перед тобою, а той, що в тобі.
- Я заблудився і в ньому.

Юрій ЦАРИК

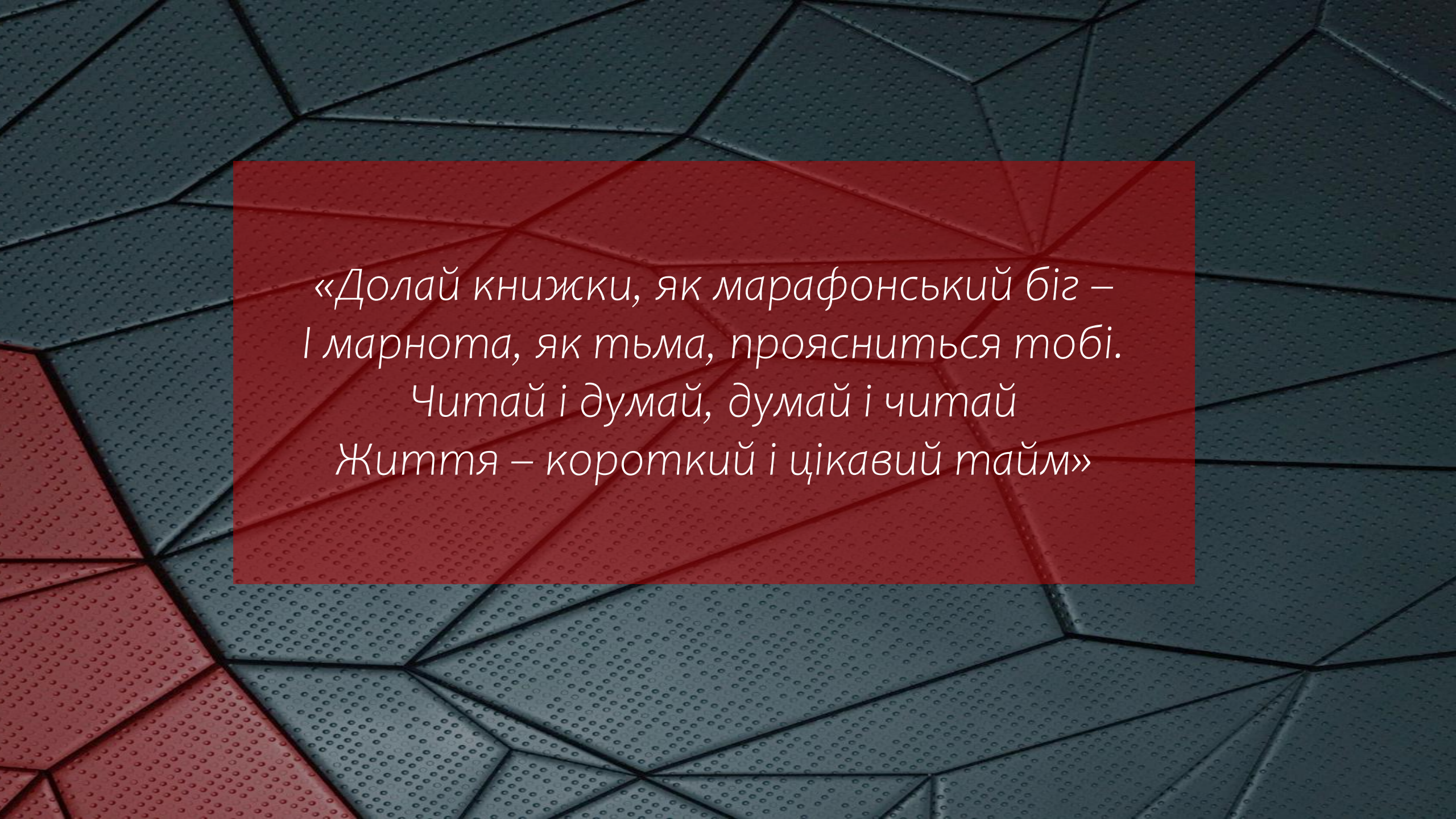
Прозаїк. Член обласної літературної об'єднання. Автор книги гумору та сатири "Нетилові тили" і збірки новел та оповідань "Пісочний годинник". Друкується в обласній та республіканській пресі. Працює редактором Сумського обласного телебачення і радіомовлення.

НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК

Оповідання

Найдужче страждання Седик любив сміяти і не лише тому, що уже більше не мав кого любити на цьому світі, а тому, що Сергію вже без батька, Седикова сина, який або лікувався від алкоголізму, або сидів у в'язниці. Жив Сергію з матір'ю, самотньою людиною, від якої однієї в'язниці. Шоразу закохавшись в їхню тишу кімнати з двома табуретками, столом і ліжком, відчував перед цією тишею, заповненою безжальним життям, жінкою висмоктувачку сексоту вини з свого безжального сина. Він навіть подумки не наважувався розгубити його п'яницю чи злочинцем і зламав навівесь життя, коли за доброго і довірливого хлопця, полюбивши успадковану від нього, Седикова, безвольності (і не додаючи йому страждання), а у хвилини розпачу, які з роками все частіше збожеволівали його душу, фатумом, презирливим бачивши всяку людину, і хвороща, і поганя, та й чи з власної волі люди стають добримі і недобримі, адже народжуються вони не вільні, а владні. Чому тоді таким різним змістом наповнюється ця по-людськи посухна?

Коли у Сергія наставали канікули, Седик брав його з собою до балету. Хлопчик приміщувався на передньому сидінні червоного Седикова "Москвича", воступавшись, неспокійно чекав, поки машини вийде за місто, а там до Пста рукою посади. Седик, мружачись від наскрізного сонця, стежить за полюбленими і за Сергієм, який каже по шлю потопав в рибницьких озерках, ганяючись за райдуками мотельниками або, дряпаючи коліна, лазить у високіх, пригорілих

«Долай книжки, як марафонський біг –
І марнота, як тьма, проясниться тобі.
Читай і думай, думай і читай
Життя – короткий і цікавий тайм»

Сумщина в іменах

historybooks.com

АЛЬБОМ ІЛЮСТРАЦІЙ ДО
ЕНЦИКЛОПЕДИЧНОГО ДОВІДНИКА

Сумщина в іменах

ПАРЕНКО О.М.

ПАРЕНКО Олександр Михайлович (31.1.1950, с. Кочерги Путивльського р-ну) - держ. діяч, доктор екон. наук (2000), професор. Нар. в сім'ї колгоспника. Закінч. восьмирічну школу с. Кочерги (1965), Баницьку СШ (1967), Українську с.-г. академію (1972). Працював гол. інженером колгоспу ім. Куйбишева, головою р-ну (1972-1990), заст. міністра Міністерства автомоб. і с.-г. машинобудування СРСР (1990-1992), заст. голови Сумської обласдержадміністрації, нач. Управління с.-г. і продовольства (1992-1997). З 1997 - ректор СДАУ. Автор понад 90 наук. та методичних праць. Дійсний член міжнар. Академії наук екології та безпеки життєдіяльності (1988), академік міжнар. Академії проблем людини в авіації та космонавтиці (2001), член редколегії журн. "Економіка АПК". Член комісії з питань аграрної та земельної реформи при Президенті України. Депутат Сумської обласної (1999). Нагороджений орденом "Знак Пошани" (1991), орденом "За заслуги" III ст. (2000), відзнакою "Відмінник аграрної освіти та науки" III ст.

ПАРИК Юрій Михайлович (31.1.1938, м. Чернігів) - прозаїк, гуморист-сатирик, член Спілки письменників України (1995). Закінч. СДШ ім. А. С. Макаренка. Працював учителем в Єлисейській сіл. школі Сумського р-ну, з 1967 ня. Викладав іноз. мову в СДШ. Друкувався в журн. "Перець", "Прапор", "Вітчизна", "Українська культура", колективних зб. і альманаху "Слобожанщина", "Голодомор на Сумщині" (1933) та інш. Працює в жанрі психол. новели. Лауреат обл. премії ім. М. Хвильового (2000). Тв.: Нетипові тили. - К., 1983; Пісочний годинник. - Суми, 1993; І німий заговорив... - Суми, 2000. Літ.: Назаренко Ю. Порятунком любов'ю // Українська культура. - 1994. - № 11-12; Балазян В. Наш Юрій Парик // ЧП. - 1998. - 30 січ.

ПАРИЦИН Віктор Васильович (1912, м. Конотоп) - доктор техн. наук (1957), професор (1959). Нар. у робітн. сім'ї. Закінч. 1939 Донецький індустріальний ін-т, працював асистентом цього ВНЗ. 1949 - асистент Київського с.-г. ін-ту, з 1949 - асистент, доцент, професор кафедри гірничих машин і транспорту КПІ. Сфера наук. інтересів - технологічне руйнування гірських порід і ґрунтів. Автор монографій, навч. посібників. Тв.: Буріння ударно-квантовими станиками. - К., 1958; Буріння гірничих порід. - К., 1959; Буріння шарошечним долотами. - К., 1962; Технологическое разрушение горных пород. - К., 1964. Літ.: Учені вузів Української РСР. - К., 1968.

ЦВЕЙФЕЛЬ Лазар Давидович (15.IV.1815, м. Могилів-Подільський, нині Білорусь - 18.II.1888, м. Глухів) - письменник.

Автор праці "Шалом аль Ізраїль", сатиричної поеми "Малий світ", статей на філос., істор., етніч. теми. Багато мандрував. Останні роки життя провів у Глухові.
Літ: Кривко Я. Л. Д. Цвейфель // НТ. - 1968. - № 91.

ЦВИДА П.

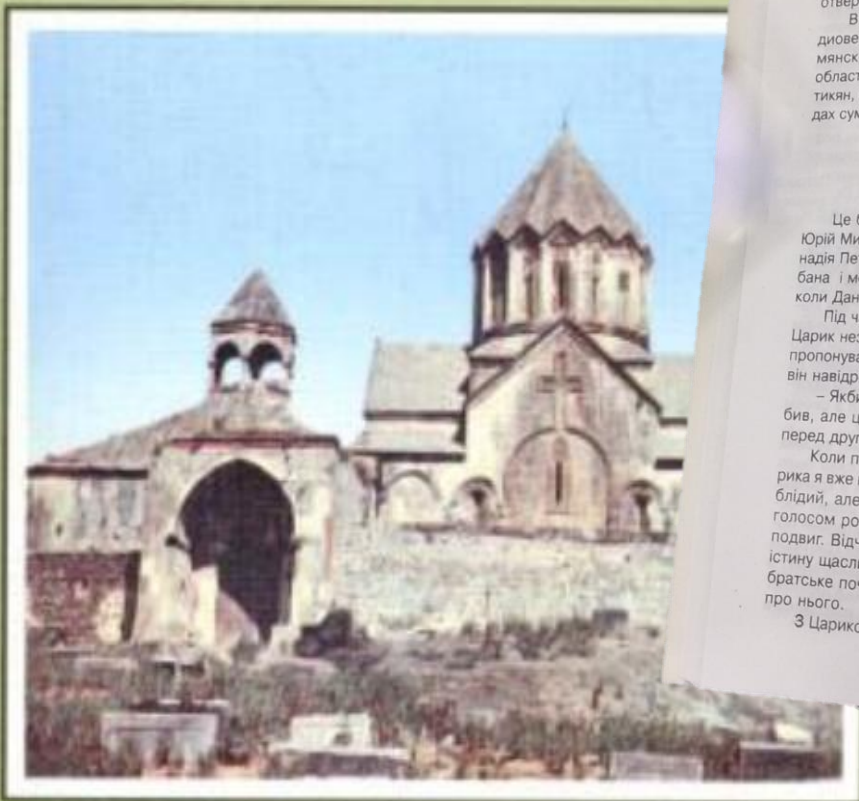
ЦВИД Антоніна Петрівна (Антонія Цвид) (28.III.1956, с. Малий Самбір Конотопського р-ну) - поетеса, член Спілки письменників України (1989). Закінч. 1976 Конотопської буд.тех-м. Працював на буд-ві КАМАЗу, в буд. управлінні Харкова, Києва. Закінч. 1984 ф-т журналістики КДУ ім. Т. Т. Шевченка, 1991 - Вищі літ. курси при Літературній асоціації ім. М. Горького (м. Київ). Працювала редактором журналу "Ранок", часописі "Час-Тайм", "Дніпро", журналісткою, журн. "Ранок", газ. "Молодь України", "Літературна Україна", "Літературна газета". Автор кн. "Перспектив любові" (1989), "Зоря на твоїх пальцях" (1993), "Гриховна тайна". Поезії Ц. увійшли до антології "Небо золоте та відкрите. Поезії української європейської" (1992, Варшава). Окремі твори перекладено англ., нім., польськ., болгарськ. мовами. Ц. створені телефільми, в т. ч. "Так і жовтий хрест". Літ.: Покрібний А. Що на проспекті любові // Літературна Україна. - 1986. - 17 квіт.; Смац В. Поезії любові // Варшава. - 1992. - № 18; Павличук Г. Поезії Ц. - 1993. - № 1-2.

ЦВІЛОДУБ Борис Іванович (14.IV.1908, с. Воля-Женська, нині Ямпільського р-ну - 12.X.1998, м. Пушкіне Московської обл.) - канд. техн. наук, засл. будівельник РРФСР (1973). Нар. у сім'ї службовців. Закінч. 1926 Воздвиженську с.-г. школу. Навчався 1928-1932 в Московському ін-ті інженерів залізничн. транспорту. Після закінчення ін-ту працював на буд-ві магістралі "Москва-Дороги" в системі Бамтранспроєкту - Бампроєкту. На рудженні держ. оборонного рубежу на ділянці Ватлізнич. колії Північно-Західного фронту і буд-ві залізнич. колії Чагода-Кабожя. 1942-1943 брав участь у проєктуванні та буд-ві Воляської рокади на ділянці Сталінград-Саратов-Вольськ. З серп. 1943 - гол. інженер на східній ділянці БАМу, 1947 - гол. інженер на буд-ві заполярної залізнич. магістралі Чум-Салейської в світі залізнич. магістралі Чум-Салейської в світі залізнич. Мурманськ-Печенга-Нігельного буд-ва. Автор 44 наук. праць, в т. ч. монографії "Байкало-Амурська магістраль" співавт., 4 винаходів. Нагороджений орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора, Червоної Зірки, "Знак Пошани", медалями.

Сумщина в іменах : енци. довід. — 2-ге вид., перероб. і доп. / Сумський держ. ун-т ; Рекламно-видавниче об'єднання «АС-Медіа» ; голов. ред. В. Б. Звагельський. — Суми : Фолігрант, 2004. — С. 478

Вазген Балаян

ИСТОКИ

Балаян В. Наш Юрій Царик // Балаян В. Истоки. – Сумы : Козацкий вал, 2007. – С. 50–51.

50 Вазген БАЛАЯН «Истоки»

кольце блокады, ликвидированы органы государственного и партийного управления, в крае свирепствует кровавый режим военной диктатуры. «Население в отчаянии, – говорил Согомонян, – и ему ничего не остается как собраться у памятника В. И. Ленину и на коленях просить его спасти их от гибели». А когда Виктор Савченко сообщил представителю Карабаха о той симпатии, которую сумчане питают к карабахцам, а также о работе сумских журналистов по популяризации идей карабахского движения, то Согомонян со слезами на глазах говорил: – Боже мой, неужели нас еще где-то помнят, а мы думали, что мир отвернулся от нас.

Виктор Савченко, как председатель областного комитета по радиовещанию и телевидению немало сделал также по пропаганде армянской поэзии на Сумщине. Именно по его инициативе не раз по областному радио прозвучали стихи армянских поэтов Сильвы Капутяня, Паруйра Севака, Ованеса Шираза, Асатура Петросяна в переводах сумских поэтов Василия Чубура и Анатолия Грызуна.

Наш Юрій Царик

Це було у 1996 році. Редактор Сумського обласного телебачення Юрій Миколайович Царик запросив нас – журналіста-краєзнавця Геннадія Петрова, керівника обласної організації «Просвіта» Віктора Казбана і мене – на передачу, присвячену 70-річчю сумського поета Миколи Данька.

Під час попередньої бесіди на студії ми звернули увагу на те, що Царик нездужає. Він був блідий, жалівся на біль в ділянці серця. Я запропонував йому доручити вести передачу іншому тележурналісту, але він навідріз відмовився:

– Якби то була рядова передача, – сказав він, – то я так би й зробив, але це передача про Данька, і я хочу виконати свій обов'язок перед другом до кінця.

Коли почалась передача, на моє велике здивування, хворого Царика я вже не побачив. Перед телекамерою сидів інший, щоправда, ще блідий, але одухотворений творчістю журналіст, і спокійним, рівним голосом розповідав про Данька, про його громадянський і творчий подвиг. Відчувалося, що він захоплений передачею і переживає воістину щасливі хвилини. Скажу по правді, в ті хвилини я мав до Юрія братське почуття, і саме тоді я дав собі слово обов'язково написати про нього.

З Цариком познайомив мене Микола Данько ще в кінці 50-х років,

Вазген БАЛАЯН «Истоки» 51

і з того часу ось уже майже 40 років триває наша дружба. Дещо пізніше в тому колі я побачив Геннадія Петрова, й ідейна атмосфера трикутника Данько-Петров-Царик у значній мірі визначила подальший розвиток моїх духовних інтересів.

Юрій Царик належить до тієї категорії українських інтелігентів, які заперечують любові методи вирішення виниклих проблем і вважають, що обачність і раціоналізм можуть бути набагато кориснішими за інший погляд, і породила на світ його 5 телепередач. Саме ця позиція, на подіями в культурному житті області. Я маю на увазі передачі, присвячені Василю Будянському, Олександрові Педяшу, Анатолію Семенову, Миколи Даньку і Геннадію Петрову.

Царик не лише журналіст, але й письменник, до того ж талановитий. Він член Спілки письменників України, автор кількох збірок і численних публікацій. Але якщо його журналістська діяльність у всіх на сійно критикою. Сподіваюся, що про нього буде ще сказано достойно його таланту слово.

Царик як людина відкритий, має м'який характер. Але помиляється той, хто його відкритість і прості манери спілкування з людьми розглядає як прояв його слабкості і ординарності. Він багатоликий, йому властива висока освіченість та ерудованість. Ось уже 40 років Юрій Миколайович вірою й правдою служить українській духовності. І тут він невідчужливий, не поступиться нікому.

Царик мені особливо дорогий своїм добрим ставленням до карабаського руху. Відомо, що цей рух викликав неоднозначні оцінки в українському суспільстві. Окремі інтелігенти стояли на позиції негайного військового придушення руху, аби, як вони стверджували, не допустити «поширення карабаської зарази по всьому Союзу». Другі, хоча і співчували рухові, але вважали його мертвонародженням, мовляв, він виник невчасно, і що карабасьці нібито своїми діями лише дестабілюють обстановку в країні і заважають Горбачову проводити реформи. Разом з М. Даньком і Г. Петровим Ю. Царик став на захист і підтримку нашого руху, розглядаючи його як відчайдушний крик народу, що перебуває на межі національного зникнення. «Син багатостраждального народу», – ось як зазвичай називає мене Юрій Миколайович, і цим самим виказує своє справжнє ставлення до Нагірного Карабаху.

Днями нашому другові виповнюється 60 років. Бажаємо йому міцного здоров'я, карабаського довголіття і творчих успіхів на благо рідної України.

«Червоний промінь»,
30.01.1999р.

Література про Юрія Царика

Вертіль О. Воскрешати людину в людині : [передмова] // Царик Ю. М. Запрягайте коні в шори. – Суми : Мрія, 2007. – С. 5–8.

Литвяк Т. Г. Юрій Царик // Литвяк Т. Г. Зустрічі перед мікрофоном. – Суми : Мрія, 2015. – С. 61–64.

Чубур В. Отзвук характеров чеховских героев-интеллигентов в прозе Юрия Царика // Чеховский интеллигент: статика образа – динамика культуры : сб. докл. Международных чеховских чтений в Сумах (май 2012–май 2013). – Сумы : МакДен, 2013. – С. 216–225.

Чубур В. Варіації на тему вічності навпаки : письменнику, журналісту Юрію Царику виповнилося 60 років // Новина. – 1998. – 5 лют. – С. 2 ; Літературна Україна. – 1998. – 7 трав. – С. 3. – Рец. на кн.: Царик Ю. Кладка над прірвою. – Суми : Собор, 1998. – 200 с.

Вертіль О. «Прощання без прощання» : пам'яті земляка – відомого українського письменника Юрія Царика // Вперед. – 2015. – 6 листоп. – С. 3.

Вертіль О. З вірою у невмирущі ідеали // Сумщина. – 2008. – 1 лют. – С. 2.

Грінка О. Невідомі Суми: про сумських буржуазних націоналістів періоду побудови світлого майбутнього // Панорама. – 2007. – 21–28 февр. – С. А12–А13.

Гринка А. Националист и диссидент // Панорама. – 2014. – 29 окт.–5 нояб. – С. А3.

З іменем Миколи Хвильового // Сумщина. – 2000. – 23 верес. – С. 3.

Карпенко Ю. Непокорившийся судьбе // Панорама. – 2008. – 23–30 янв. – С. А18.

Литвиненко І. Лауреати премії імені Миколи Хвильового // Літературна Україна. – 2000. – 30 листоп. – С. 2.

Малюцкая С. «Запрягайте коні в шори» // Ваш шанс. – 2008. – 30 янв. – С. 18а.

Мартиненко В. Мандрівки серця Юрія Царика // Ярмарок. – 2008. – 31 січ. – С. 4.

Матвійчук М. «Прощання без прощання» // Конотопський край. – 2016. – 2 лют. – С. 3.

Овчарова Г. М. З повагою і вдячністю до Ю. М. Царика // Путивльські відомості. – 2008. – 6 лют. – С. 8.

Сенько Н. Слово – дитя його єдинородне. Відомому українському письменнику-сумчанину Юрію Царику – 75! // Вперед. – 2013. – 8 лют. – С. 5.

Сорока П. Непереминаюче // Дзвін. – 2013. – № 10. – С. 26–58.

«Ти думаєш, пам'ять зів'яне...?» : пам'яті Юрія Царика // Ярмарок. – 2014. – 27 листоп. – С. 7.

Хвостенко Г. Прозаїк Юрій Царик // Суми і сумчани. – 2007. – 2 лют. – С. 13.

Хвостенко Г. Юрію Царику – 70. Хай не кінчається кладка! // Суми і сумчани. – 2008. – 8 лют. – С. 13.

Хвостенко Г. «В Україну треба вірити. Інакше навіщо жити?» // Сумщина. – 2011. – 13 лип. – С. 3.

Чубур В. Варіації на тему вічності навпаки : письменнику, журналісту Юрію Царику виповнилося 60 років // Новина. – 1998. – 5 лют. – С. 2 ; Літературна Україна. – 1998. – 7 трав. – С. 3. – Рец. на кн.: Царик Ю. Кладка над прірвою. – Суми : Собор, 1998. – 200 с.

Виставку підготувала:
провідний бібліотекар *Бойко Ю. О.*